

تشخیص تنگی کانال نخاعی گردن:

پزشک بعد از توجه به گفته های بیمار در مورد مشکلاتش وی را معاینه میکند . استفاده از روش های تصویربرداری مانند رادیوگرافی ساده، سی تی اسکن و ام آر آی و الکترومیوگرافی میتواند به تشخیص تنگی کانال نخاعی گردن کمک کند.

درمان:

درمان به صورت جراحی و غیر جراحی انجام می شود.
 مهمترین اقدامات درمانی غیر جراحی عبارتند از:
 - استفاده از گردنبند طبی جهت محدود کردن حرکات گردن. گردنبند های طبی سایزهای مختلفی دارد و در دو نوع نرم و سخت موجود است.

- کاهش فعالیت های بدنی شدید و تکراری در سر و گردن و اندام های فوقانی.
- فیزیوتراپی بصورت تحریک الکتریکی برای کاهش درد.
- تزریق کورتیکواستروئید در فضای اطراف نخاع گردنی جهت کاهش التهاب و درد.

۳- ناپایداری ستون مهره : گاهی به علت ضربات شدید به سر و گردن رباط های اطراف ستون مهره گردنی کشیده شده و یا پاره میشوند. این رباط های آسیب دیده نمی توانند مهره ها را خوب در کنار هم نگه دارند و باعث حرکت نامناسب مهره ها و تنگی کانال نخاعی گردنی می شود.

علائم تنگی کانال نخاعی گردن:

- معمولاً اولین علائم، تغییر در طرز راه رفتن بیمار است. تمام اعصاب مریبوط به عضلات اندام تحتانی از گردن عبور می کنند و هر فشاری بر این اعصاب می تواند بر عملکرد عضلات اندام تحتانی و در نتیجه طرز راه رفتن تاثیر بگذارد. بتدریج عضلات اندام تحتانی دچار سفتی و اسپاسم شده و قدرت خود را از دست می دهدن.

- دست و عضلات شانه نیز دچار مشکلاتی میشود. بیمار دچار احساس گزگز در دست شده و انجام حرکاتی مانند نوشتن و تایپ کردن مشکل میشود. توانایی مشت کردن دست و رها کردن آن هم بتدریج دچار اشکال میگردد.

- اختلال در دفع ادرار و مدفوع از علائم دیگر است. در ابتداء فشار بر اعصاب کم است، تعداد دفعات دفع ادرار افزایش می یابد و ولی ادرار کردن برای وی مشکل میشود. در حالات متوسط شدت خروج ادرار از مثانه کم شده و ادرار بصورت قطره قطره خارج میشود. این افراد برای دفع مدفوع باید فشار زیادی را به خود وارد کنند. در حالات شدید، بیمار کنترل دفع ادرار و مدفوع را از دست می دهد و دچار بی اختیاری ادرار و مدفوع می شود.

- احساس درد تیرکشنده در گردن، پشت قفسه سینه، شانه، بازو، ساعد و علائمی بصورت گزگز و خواب رفتگی در اندام فوقانی ایجاد می شود.

نخاع، ستونی متشكل از رشته ها و سلول های عصبی فراوان است که درون یک کانال استخوانی به نام ستون فقرات قرار گرفته است. به هر علتی که این کانال استخوانی تنگ شود، می تواند نخاع را تحت فشار قرار دهد. وقتی این تنگی در ستون مهره گردنی ایجاد شود آن را تنگی کانال نخاعی گردنی می گویند.

دلایل تنگی کانال نخاعی گردنی:

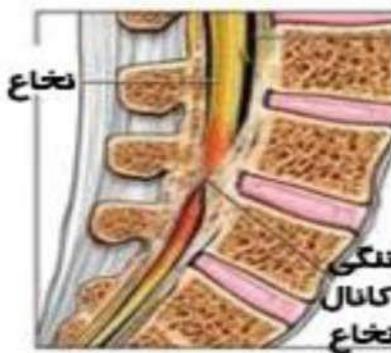
تنگی کانال نخاعی به علل متفاوتی ایجاد می شود که مهمترین آنها عبارتند از:

۱- تنگی مادرزادی : در این بیماران کانال نخاعی از بدو تولد تنگ است، با این حال در ابتداء مشکل خاصی ندارند ولی با کوچکترین آسیبی به گردن دچار علائم میشوند. کانال نخاعی این افراد با گذشت زمان، تنگ تر شده و مشکلات بیشتری را برای آنها ایجاد میکند.

۲- تخریب بافت مهره: این وضعیت به علت ضربات مکرر و استرس هایی است که در طول عمر بتدریج به ستون مهره وارد شده و آن را فرسوده می کند. بافت های اطراف مهره هم به تدریج به داخل کانال نخاعی برآمده شده و آن را تنگ تر می کنند.

تنگی کانال نخاع گردنی

واحد آموزش سلامت

غذایی مایعات برای بیمار شروع می‌شود. پس از راه اندازی بیمار و اطمینان از وضیت جسمانی بیمار مخصوص می‌شود.

- بیمار با گردن بند طبی سخت در منزل استراحت نسبی خواهد داشت و نیاز به استراحت مطلق نیست.

- پس از یک هفته بیمار در مطب یا کلینیک بیمارستان ویزیت شده و دستورات لازم در مورد ورزش، گردن بند طبی، رادیوگرافی مجدد و مراجعه بعدی به او داده خواهد شد.

- داروها طبق دستور پزشک استفاده شود.

- پاسمنان بیمار طبق دستور پزشک و با روش استریل تعویض شده و ترشحات غیرطبیعی زخم به پزشک گزارش شود.

در صورت داشتن هرگونه سوال یا مشکل در مراقبت از خود، می‌توانید با شماره تلفن 056 31626213 فرمایید و آموزش‌های لازم را رایگان دریافت نمایید.

منابع:

(۱) برونر و سودارث - پرستاری داخلی جراحی (مغز و اعصاب)
- ۲۰۱۴ - چاپ اول.

2) <http://www2.irib.ir/health>

در مواردی که شدت علائم بیمار زیاد بوده و یا مشکلات بیمار در حال بدتر شدن باشد درمان بصورت عمل جراحی است.

اعمال جراحی در تنگی کانال نخاعی:

معمول ترین روش‌های جراحی در درمان تنگی کانال نخاع گردنی عبارتند از:

لامینکتومی: لامینا قسمتی از مهره است که یک پوشش استخوانی را در پشت نخاع ایجاد کرده و آن را حمایت می‌کند.

لامینکتومی به معنای برداشتن لامینا است تا فضای بسته اطراف نخاع تبدیل به یک فضای باز شده و فشار از روی آن برداشته شود.

دیسککتومی: در این روش جراحی ابتدا دیسک بین مهره‌های گرفتار، برداشته شده و سپس به جای آن تکه‌ای استخوان که معمولاً از لگن بیمار برداشته می‌شود قرار داده می‌شود. به این ترتیب دو مهره مجاور از هم فاصله گرفته و به هم جوش خورده و یکی می‌شوند. این کار موجب کاهش فشار بر روی نخاع گردنی می‌شود.

مراقبتها پس از عمل جراحی کانال نخاعی:

- پس از اتمام جراحی، با استفاده از گردن بند طبی سخت از حرکت‌های احتمالی گردن جلوگیری می‌شود.

- بیمار باید تا صبح روز پس از عمل ناشتا بماند. صبح روز بعد از عمل، بیمار ویزیت شده و طبق دستور پزشک رژیم